

FAIN

Farský informátor

2

- Kalvária • Božie Telo • Prvé sv. prijímanie •
- Letný tábor • Farská opekačka • Združenie FAIN •

Číslo: 2/2010
Ročník: prvý
Občasník

Uzávierka čísla:
10. 9. 2010

Šéfredaktor:
Ľubomír Svetlovský

Redaktori:
Mgr. Veronika Horváthová,
Jozef Horváth, Bc. Tomáš
Kocian, Martin Ryška,
Zuzka Lehutová

**Jazyková a grafická
úprava:**
Martin Ryška

Tlač:
KINX s.r.o. Trnava

Nihil obstat:
Dr. Ľuboš Hašan

Vydáva:
Rímskokatolícka Cirkev,
Farnosť Narodenia
Panny Márie;
Farský úrad
Na vřšku 413/5
919 51 Špačince

Úradné hodiny:
Každý pracovný deň
po večernej sv. omši.

Telefón:
033/55 73 138
0949 831 213

E-mail:
fara.spacince@gmail.com

Udialo sa ...

Od ostatného výtlačku po
uzávierku tohto čísla časopisu:

- **pokrstilo sa 16 nových farníkov:**
Karolína Hečková, Nicolas Štancel,
Michal Majtán, David Michalička, Marko-
Ján Mikoláš, Timon-Peter Chrenko,
Daniel Gabriš, Bianka Rogulski, Jakub
Hrabina, Lucia Mackovičová, David
Šaradin, Timotej Kardoš, Matej Rábara,
Katarína Sedgwick, Filip Halaška, David
Gabalec
- **zosobášili sa 2 páry:**
Marek Fančovič a Katarína Čičmancová,
Martin Marko a Adriána Barnišinová
- **prvýkrát prijalo Telo Kristovo 21 detí:**
Andrej Bínovský, Miriam Danielová,
Dominik Demovič, Tamara Dobošová,
Dominika Franková, Sarah Havlasová,
Andrej Hrebenár, Viktória Hrčkuláková,
Soňa Hronská, Daniel Jasenec, Erik
Jurišič, Adam Konečný, Adam Kristek,
Radka Kristová, Filip Krkoška, Dagmar
Nádaská, Tomáš Schatz, Vanesa
Sládeková, Kristián Varga, Vanesa
Zemková, Tomáš Žitný
- **zomrelo 16 farníkov:**
Emília Zárecká, Viliam Paľšovič, Rudolf
Ťažký, Ferdinand Jáger, Viera
Vidličková, dieťaťko, Magdaléna
Slezáková, Viliam Nádaský, Mária
Nádaská, Ján Vidlička, Joachim Jager,
Jozef Turaz, Bernardína Vidličková,
Katarína Ilavská, Ľudmila Mužíková,
Anton Juhás

Slovo na úvod

Milí čitatelia!

Sám seba som sa pýtal, bude záujem o nový, nepoznaný časopis FAIN? Koľko a akých príspevkov bude obsahovať? Kde budeme tlačiť prvé číslo a v akom náklade? Ako zabezpečiť distribúciu? Pokrytie nákladov? ... Boli to otázky, na ktoré som si chcel dať odpoveď, ale niektoré som mohol zodpovedať až neskôr. A dnes som veľmi rád, že môžem skonštatovať výrok: „časopis FAIN sa osvedčil“. Dôkazom toho je aj distribuovaných 400 kusov výtlačkov. Vďaka patrí Vám za prejavenu dôveru, že ste sa stali našimi priaznivcami.

Druhé číslo, ktoré máte v rukách, je bohaté na mnohé informácie, ktoré sa týkajú našej farnosti, dediny. Dočítate sa o obnove dominantnej Kalvárie, letnom farskom tábore, o neziskovej organizácii FAIN, procesii na Božie Telo, o 1. sv. prijímaní detí, o farskom táboračku, niečo z farskej kroniky, pre deti je adresované detské okienko, súťaž...

Informácií máme veľmi veľa, hýbu svetom. Nevieme si predstaviť, život bez nich. Neustále vznikajú nové a nové informačné technológie. Mať „info“ znamená „žiť“, to je heslo postmoderného človeka. Ale stačia nám len novodobé informácie? Zháňať sa neustále za niečím? Byť otrokom svojho zamestnania? Zmýšľať len pesimisticky? Určite nie, lebo človek je korunou tvorstva. Nie je naprogramovaný ako robot. Je slobodná bytosť, užívajúca rozum. Potrebuje pre svoju činnosť spoločenstvo, kde sa môže realizovať, kde pociťuje prijatie, kde vychádza zo svojho „ja“, kde prejavuje priateľstvo, sympatie, lásku... Teda človek je človekom nielen z krvi a mäsa, ale z ducha. Toho si máme chrániť, lebo človek bez ducha, je ako auto bez motora.

Naučme sa triediť informácie a hľadáme pravdivý úsudok. Skôr ako niečo vyslovíme, konfrontujeme to s objektívnou pravdou. Prijmeme aj pravdu o sebe samom, aj keď to vždy nemusí byť príjemné. Lebo len pravda je to, čo nás dokáže urobiť slobodnými.

Prajem Vám, milí čitatelia, veľa radosti, optimizmu a zapálenosti pri vašich dennodenných činnostiach. Verím, že aj tento časopis Vám bude vždy prinášať a odovzdávať jasné, konkrétne a pravdivé informácie, ktoré nás budú spájať ako veľkú rodinu.

PaedDr. Ľuboš Hašan
správca farnosti, šk. dekan

Miesto, na ktoré môžeme byť hrdí

Nachádza sa pri hlavnej ceste, v blízkosti kostola Narodenia Panny Márie. Je umiestnená na umelo vytvorenom návrší z hliny, ktoré má tvar kruhu. Toto návršie tu podľa rozprávania miestnych obyvateľov vytvorili vojaci, ktorí sem vraj hlinu nosili prácne v prilbách. Jej počiatky, konkrétne postavenie súsošia Ukrižovania s barokovým krížom sa datujú na rok 1797. Reč je o Kalvárii v Špačinciach. Postupne sa začala kalvária budovať a to keď si v roku 1873 veriaci postavili 14 murovaných zastavení Krížovej cesty, do ktorých výklenkov boli v roku 1930 namaľované obrazy. Pôvodné murované zastavenia však boli nahradené v rokoch 1969 – 1970

novými, nakoľko predošlé boli už údajne v zlom stave. Pred súsoším Ukrižovania sa nachádza aj prvok symbolizujúci slovenský národ, konkrétne slovenský znak. V oplotenom areáli kalvárie sa pri vstupe nachádza aj krásna kaplnka Panny Márie. Toľko trošku do histórie našej kalvárie.

Objekt ale začal bohužiaľ postupne chátrať. Bol porastený vysokou „zeleňou“, znečistený odpadkami, nevykonávala sa tu takmer žiadna údržba a rekonštrukcia tohto pre nás unikátneho prostredia. Ak sa aj počas existencie kalvárie zorganizovali brigády na jej úpravu, bolo to vo výnimočných prípadoch. Čo sa týka využívania Kalvárie, v posledných rokoch sa tu konali iba Krížové cesty na Veľký piatok. Prišiel však nový, pozitívny impulz a rázne rozhodnutie urobiť niečo pre prinavrátanie krásy a dôstojnosti Kalvárie v Špačinciach.

Celé sa to začalo v dňoch 16. – 18. júna 2010, keď sa rozbehol v niektorých krajoch SR a ČR projekt „Tri dni pre hrdinov“. Bol do neho zapojený aj Trnavský kraj a zapojili sme sa do neho prostredníctvom nášho pána dekana aj my, mladí farníci zo Špačiniac. Cieľom projektu bolo počas týchto troch dní vykonávať verejne prospešné aktivity, bez nároku na honorár.

V spolupráci s pánom dekanom sme zvolili aktivitu, ktorá mala názov „Obnova Kalvárie“ a oficiálne poslanie - čistenie, skultúrneenie a revitalizácia priestorov Kalvárie a blízkeho okolia. Počas týchto troch dní sa tu vykonalo veľa užitočnej práce, pokosila sa vysoká tráva, vytrhala zelina, spílili menšie i väčšie vyschnuté stromy a vysekali nepotrebné kriký, jednoducho zmizol ten „prales“. Prostredie sa presvetlilo a esteticky ukázalo podstatne lepšie. Projekt „Tri dni pre hrdinov“ sa oficiálne skončil, ale naša túžba pokračovať v začatej práci bola veľká.

A tak sme už mimo projektu pokračovali v nasledujúcich dňoch a týždňoch v ďalších úpravách Kalvárie. Prišla teda na rad ďalšia etapa a na pláne bolo vybudovanie chodníkov a prístupových ciest k jednotlivým zastaveniam. Po odstránení starých gumených pásov zo zeme, ktoré plnili dovtedy úlohu chodníka a tehál, ktoré sa nachádzali pod nimi, sa začalo

s výkopovými prácami. Vykopal sa kanál presných rozmerov po celom obvode Krížovej cesty. Práca napredovala, pridali sa aj starší muži a dôchodcovia, čo bolo len veľmi dobre. Bez týchto všetkých obetavých a skúsených ľudí, by sa totiž asi len ťažko niečo urobilo. Zo zeme sa vybral úzky betónový chodník, vedúci stredom kruhu k súsošiu Ukrižovaného a prostredie na uloženie dlažby sa upravilo aj tu. Priviezli sa obrubníky, ktoré sa ručne vynosili hore a odborní pracovníci istej firmy ich potom osadili po okrajoch vykopaného kanála. Dolu pred Kalváriu sa priviezol štrk potrebný ako podložie pre zámkovú dlažbu. Nosil sa najprv ručne po schodoch.

Potom prišla veľká pomoc v podobe nakladača s lyžicou, ktorý nám štrk po častiach vysýpal až priamo hore na kopy, odkiaľ sa rozvážal po celom obvode na fúrikoch a ručne vo vedrách. Po zasypaní kanála potrebným množstvom štrku sa doviezla na paletách zámková dlažba. Opäť nám ju nakladač vložil až hore, kde ju bolo potrebné znova porozvážať a približne rovnako rozmiestniť na palety, kvôli lepšej manipulácii pri samotnom jej ukladaní. Nasledovalo uloženie dlažby odborníkmi, samozrejme za asistencie obetavých farníkov. Už po uložení sa začalo všetko rysovať úplne inak ako predtým, krajšie, a to ešte nebolo všetko, čo sme chceli a mali v pláne.

Počas ďalších letných dní sa vyviezlo zasa za pomoci nakladača a obetavých ľudí na návršie množstvo hliny. Tá sa vysypala do vnútorného kruhu kalvárie a upravovala. Zámerom bolo pripraviť pôdu na kladenie trávnatého koberca.

Popritom sa začalo aj s úpravami okolia kaplnky Panny Márie, kde sa taktiež vybuodovala prístupová cestička uložením zámkovej dlažby. Kaplnka sa teda sprístupnila, ale aj zároveň ohradila od ostatného okolia pekným kovaným plotom. Natrelo sa taktiež zábradlie vedúce popri schodoch. Dôležitým krokom bolo aj zavedenie vody priamo na kalváriu a renovácia elektriky, čiže nevyhnutných vecí v dnešnej dobe. Uskutočnila sa aj výsadba letničiek medzi zastaveniami, ktorú realizovala záhradnícka firma za pomoci žien našej farnosti. Táto firma následne aj uložila trávnatý koberec na vopred pripravené kruhové prostredie. Zmeny sa dočkalo aj všetkých 14 zastavení. Vybrali sa z nich staré čiernobiele obrázky aj s drevenými rámkami a odstránilo sa staré sklo. Teraz pri pohľade na bielo vymaľované výklenky staníc uvidíte nové zasklenie a nové farebné obrázky aj s drevenými rámkami. Predošlú šedú

farbu zastavení nahradila príjemná žltá a napokon sa zmenilo aj označenie zastavení - či už ich logická následnosť od vstupu do Kalvárie, ako aj vizuálna stránka, keďže staré vytesané rímske čísla sa zatrelí a dnes sú už na ich mieste rímske kované čísla. Historicky a hodnotovo najcennejšie - Súsošie Ukrižovaného výraznou zmenou neprešlo, vymenili sa na ňom však lampy a upravilo sa taktiež prostredie pred ním, t.j. vymaľoval sa symbol slovenského znaku a skrášlilo jeho okolie.

V kocke som sa vám snažil popísať práce, ktoré sa počas týchto posledných troch mesiacov na Kalvárii vykonali. Pomaly, ale isto sme vo finálnej fáze, sme v okamihu, v ktorý sme možno ani nedúfali. Dali sme si v júni predsavzatie a vytýčili ciele ohľadom výraznej obnovy našej Kalvárie po predĺhých rokoch a teraz, v septembri, môžeme spokojne povedať, že sa nám ich podarilo naplniť a prinavrátili sme našej Kalvárii jej dôstojnosť a zároveň našartovali toto prostredie na duchovnú službu.

Netreba však zostať teraz ľahostajní a tvrdiť, že už je všetko pekne spravené a také to aj zostane. Údržba a starostlivosť bude jednoznačne potrebná. Nie však sporadická ako tomu bývalo v minulosti, ale pravidelná.

A tu máte možnosť porovnať, aké to bolo pred úpravou (v ľavom stĺpci) a aké po úprave (v pravom stĺpci):

Pripravil Ľubomír Svetlovský

Dostali najvzácnejší Dar

30.05.2010. Tento deň bol pre mnohých našich farníkov ale i známych či priateľov výnimočný. Práve v poslednú májovú nedeľu tohto roku prijalo 21 detí nášho Pána po prvýkrát. Deň, na ktorý sa nezabúda, sa zapísal do srdiečok našich detí navždy.

Príprava na túto slávnosť trvala počas celého školského roka na hodinách náboženskej výchovy. Práve v škole deti získali nielen vedomosti

potrebné k tomu veľkému dňu, ale i k celému svojmu ďalšiemu životu. Naučili sa nové modlitby a dozvedeli sa mnoho pre nich zaujímavých a pútavých informácií o živote kresťana.

Prípravy vrcholili a posledný týždeň pred očakávaným dňom sa priblížil. Deti sa tieto dni stretávali v kostole a pod vedením animátorov sa

prípravovali nacvičovaním nástupu, piesní, básní a poďakovaní, no najmä liturgie. Samy si čítali čítania i prosby, niesli obetné dary a počas svätej omše spievali piesne. Na záver vyslovili svoje veľké „ďakujem“ rodičom, pánovi dekanovi, kostolníkovi, organistovi ale i všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na príprave tohto, pre nich tak výnimočného dňa.

Radosť na tváričkách detí bola obrovská. Priam žiarili. Tešili sa, že to, o čom tolké mesiace, ba až roky počúvali z úst starších, sa stalo naozaj skutočnosťou. Svoj veľký deň prežili v spoločnosti najbližších. No hlavným dôvodom bolo to, že cítili prítomnosť svojho priateľa Ježiša v srdiečkach. A tento pocit im nemôže nik vziať.

Preto si i my môžeme vziať príklad z týchto detí. Skúsme sa zamyslieť, či život s Pánom naozaj stojí za to, či ho chceme prijať do svojho života a žiť s ním, alebo chceme nechať dvere zatvorené a spoliehať sa na seba. Či mu dáme svoj život a budeme bojovať proti zlu, alebo si zvolíme tú ľahšiu cestu a ostane nám ľahostajný. Nezabúdajme však, že On za nás zomrel, aby nám daroval život večný a dal nám slobodnú vôľu. Čo viac si môžeme priať?

Reakcie rodičov na túto slávnosť:

„Prvé sv. prijímanie bolo pre mňa hlbokým duchovným zážitkom. Deti prežívali každú chvíľku. Bolo trochu iné ako po minulé roky a možno to mu dodalo ešte slávnostnejšiu atmosféru. S radosťou si naň spomíname pri každom stretnutí s mamami aj babkami.“

„Sviatosť prvého svätého prijímania bola radosťou v srdciach nás rodičov. Tie slávnostné pekné chvíle boli zároveň spomienkou aj na krst, keď sme pred týmto oltárom mali radosť zo sviatosti krstu nášho syna. Ale zároveň to bol tiež okamih, kedy sa stal prísľub Bohu, že naše dieťa budeme k nemu viesť, ešte mocnejším.“

Pripravila Mgr. Veronika Horváthová

Putovanie Eucharistie

Ľudovým názvom „Božie Telo“ označujeme sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi. Jeho história siaha až do 13. storočia, kedy na naliehanie sv. Juliany z Lutychu (Belgicko) zaviedli tento sviatok a neskôr ho pápež Urban IV. rozšíril na celú Cirkev. Katolícki veriaci ním oslavujú tajomstvo Eucharistie, ktorú Pán Ježiš ustanovil pri poslednej večeri.

V krajinách strednej Európy sa oddávna robí v ten deň po slávnostnej bohoslužbe aj procesia kňaza a veriacich na verejnom priestranstve, mimo kostola. Pre našu farnosť to však nebolo vždy samozrejmou. Procesiu ulicami Špačiniec sme tu nemali celé desaťročie.

Vďaka ochote a šikovnosti veriacich sa realizoval návrh dôstojného pána a podarilo sa nám takúto Bohoslužbu pripraviť v pomerne krátkom čase. V nedeľu 6. júna po druhej sv. omši sme tak mohli symbolicky oznámiť svetu Tajomstvo Ježišovho Tela a Krvi nosením monštrancie s kúskom premeneného chleba ulicami Špačiniec. Sprievod šiel po

jednoduchej trase, z kostola smerom popri Kalvárii, okolo fary a po Vŕšku naspäť cez cintorín do kostola. Postupne sa zastavil pri štyroch oltároch symbolizujúcich štyri svetové strany, čo naznačuje Božiu ochotu a ústretovosť aj voči tým, čo ho nepoznajú. „Oltáriky“ pripravili obetavé ženy zo zelene, kvetov a domácich devocionálií.

Pri každom oltári kňaz prečítal pasáž z evanjelia. Po modlitbe a speve potom monštranciou udelil veriacim požehnanie so Sviatosťou Oltárnou. Medzi jednotlivými zastaveniami pri oltároch pán organista spolu so spevákami a ostatnými veriaci spievali piesne k Eucharistii. Slávnostnú formu procesie tradične zdôrazňovali aj kvetinové lupene, ktoré pred kňazom nesúcim monštranciu sypali na cestu deti na znak úcty a lásky k Bohu. Nesmieme zabudnúť ani na našich hasičov, folkloristov a ostatných dobrovoľníkov, ktorí sa podujali úlohy niesť baldachýn, zástavy či sochy. Všetkým zúčastneným patrí veľké vďaka!

Verím, že sa podarilo obnoviť verejnú oslavu sviatku „Božieho Tela“. Dospelí veriaci si tak mohli pospomínať, ako to bolo kedysi a deti zasa mohli zažiť niečo, s čím sa možno ešte nikdy nestretli. Je však ešte dôležitejšie, aby sme my, kresťania-katolíci, deti i dospelí, svojim každodenným životom svedčili o duchovnom význame tohto sviatku.

Na záver spomeniem zopár ľudových múdrostí, ktoré sú spojené s týmto sviatkom. Napríklad: „Ak je na sviatok Božieho tela dážď, aj žatva bude daždivá. Ak sa na tento sviatok zadaždí, môže byť pomeň orechov.“ Hovorí sa tiež, že „Ak na Božie telo zmoknú na oltároch venčeky, na lúkach budú moknúť devečky - hrabačky.“ Naopak, pekné a jasné počasie na sviatok Božieho tela prináša veľa radosti a signalizuje vraj dobrý rok: „Jasný deň na Telo Pána vždy poteší hospodára.“ Na sviatok Božieho Tela sa začína už aj s kúpaním, k čomu nás nabáda pranostika „Na Božie Telo skoč do vody smelo.“

Spracoval Martin Ryška

Štyri úžasné dni

Leto 2010. Mnohým deťom v mysli prebehne obraz tábora na Planinke, ktorého sa zúčastnili prevažne žiaci zo Špačiniec, no i z okolitých miest či dedín.

Prvé štyri augustové dni sme strávili spoločne na tábore FAIN, ktorý sa stal pre väčšinu z nás nezabudnuteľným zážitkom. Spoznali sme nových kamarátov, upevnili si priateľstvá, zažili veľa zábavy, získali nové skúsenosti, a uvedomili si, že vzťah s Ježišom sa dá budovať i v rovine priateľstva. Každý deň sa slúžila svätá omša a deti mohli kedykoľvek pristúpiť k sviatosti zmierenia.

Rodičia priviezli svoje deti na tábor v nedeľu popoludní, na niekoľko dní sa s nimi rozlúčili a ujali sa ich naši animátori s pánom dekanom. Tí pre nich pripravili pestrý program. Počasie nám prialo, takže sme prežili úžasný týždeň v skvelej spoločnosti.

V nedeľu sa deti rozdelili do menších skupiniek podľa veku. Každý boli pridelení dvaja animátori a jedna farba – červená, žltá, oranžová, fialová a modrá. Táborníci boli oboznámení so základnými pravidlami tábora a pracovali vo svojich skupinách. Tu sa navzájom bližšie spoznávali, vytvorili si názov svojej skupinky, vlajku a pokrik, ktorým sa večer pred diskotékou predstavili svojim kamarátom z iných skupiniek. Nasledovala večerná modlitba a požehnanie na záver dňa kňazom.

V pondelok doobeda sme absolvovali túru na neďalekú Katarínku. Okrem svätej omše s našim dekanom nám skupinka mladých ľudí pracujúcich na rekonštrukcii objektu zabezpečila obhliadku zrúcaniny a deti

sa dozvedeli množstvo

nových zaujímavých informácií. Poobede bolo pre deti pripravené športové popoludnie a nácvik zábavného programu k večernému táboráku, kde každá skupinka prezentovala niečo svoje, čím chcela zaujať svojich kamarátov. Ukázalo sa, že naši farníci sú naozaj všestranne nadaní.

V utorok sa v doobedňajších hodinách stalo z Planinky dejisko olympijských hier, kde deti zdolávali jednotlivé stanovišťa a súťažili o čo najlepšie umiestnenie. Boli naozaj veľmi šikovní, a niektoré úlohy zdolali priam hrdinsky. Navzájom sa povzbudzovali, pomáhali si a fandili si. Po obede ich

čakali tvorivé dielne, kde si každý čo–to vytvoril a mohol tak potešiť seba, no i blízkych doma. O šikovné prstíky nebola núdza a deti boli prekvapené z toho, aké krásne veci dokážu vyrobiť. Vo večerných hodinách sa všetky deti zúčastnili diskotéky a skúšky odvahy, kde preukázali svoju statočnosť .

V stredu sa objavila radosť i smútok zároveň. Radosť, že sa naši zverenci stretnú s rodičmi a súrodencami, no smútok z toho, že tábor sa chýlil ku koncu. Poslednýkrát si na FAIN tábore 2010 zaspievali táborovú hymnu, zatancovali táborový tanček, získali ocenenia a zahrali hry.

Počas pobytu na Planinke si deti vyrobili farebné tričká podľa farby skupinky do ktorej boli pridelené a tie im i po skončení tábora ostali ako spomienka na týchto pár krásnych dní. Pevne veríme, že si takúto akciu zopakujeme i o rok a že dĺžka pobytu v tábore bude jeden týždeň.

Veľká vďaka patrí pánovi dekanovi, hlavnej animátorke Anke, ostatným animátorom, našej zdravotníčke, zvukárom, sponzorom a všetkým, ktorí sa v akejkoľvek miere podieľali na príprave a organizácii tábora.

Takže – tešíme sa na FAIN tábor 2011!!! ☺

Prpravili Veronika a Jozef Horváthovi

Popoludnie pri ohníku

V nedeľu 22. augusta sa konala v Špačinciach farská opekačka. Pozvaný bol každý. Nepamätám sa, žeby sa v našej dedine niečo podobné v minulosti realizovalo.

Počasiu nám prialo, bolo pekné slnečné popoludnie. Atmosféra bola vynikajúca. Zišlo sa viac než 200 ľudí rôznych vekových kategórií a tak sme vytvárali dojem jednej veľkej rodiny.

Na úvod nás pán dekan všetkých veľmi milo privítal. O 16. hodine bol zapálený táborák, pri ktorom sa postupne vystriedali takmer všetci zúčastnení. Už pri pozývaní sme boli vyzvaní, že si máme priniesť so sebou iba deku, polienko do ohňa a veľký úsmev. O jedlo bolo postarané. Na výber bolo okrem špekačiek a klobások množstvo zeleniny, minerálok či iných dobrôt.

Deti sa bavili nielen opekaním, ale aj tancom, stolným tenisom či futbalom. Dospelí zasa posedávali v skupinkách a živo diskutovali. V pozadí hrala reprodukováaná hudba a medzičasom nás svojou hrou na akordeóne zabavil náš pán organista Jožko Slezák, s ktorým sme si zaspievali mnohé známe piesne.

Myslím, že hovorím za všetkých zúčastnených, ak chcem poďakovať pánovi dekanovi a ľuďom, ktorí mu pomáhali v realizácii tohto krásneho popoludnia a dúfam, že sa pri takýchto akciách budeme v budúcnosti stretávať častejšie. Srdečne Pán Boh odplať!

Pripravila Zuzka Lehutová

Zastavme sa a zaspomínajme si

V prvom čísle nášho časopisu sme vás pozývali na spomienkovú akadémiu, ktorá sa konala 23. mája 2010, pri príležitosti 100. výročia narodenia nášho najvýznamnejšieho rodáka Jozefa Strečanského, SDB. Nakoľko pán Jozef Strečanský ostal svojou dobrosrdečnosťou, optimizmom a skromnosťou dodnes zapísaný v srdciach svojich priateľov, žiakov a známych, mala táto spomienková akadémia za úlohu vyzdvihnúť a pripomenúť súčasníkom to najzaujímavejšie a najpôsobivejšie z diela, ktoré tu zanechal.

Slávnosť sa začala sv. omšou vo farskom kostole, po ktorej bolo kladenie venca k pamätnej tabuli. Popoludní nasledovala spomienková akadémia v kultúrnom dome. Na akadémiu boli pozvaní vzácní hostia ako Mgr. Pavol Zemko, ThD. biskupský vikár trnavskej arcidiecézy, zástupca saleziánov Mgr. Vladimír Študent a rodina pána Strečanského zastúpená

jeho jedinou žijúcou sestrou a jej deťmi, teda ľudia, ktorí najviac poznajú jeho životný a kňazský príbeh. Počas akadémie odzneli slová pána dekana farnosti Dr. Ľuboša Hašana, starostu obce pána Ľubomíra Matláka, zástupcu saleziánov Dona Bosca. Celé podujatie moderovala a milými slovami sprevádzala Ing. Anka Huttová. Programovú časť úspešne otvorila svojou hrou na flaute Mgr. Veronika Horváthová. V ďalších minútach bola prezentovaná prezentácia opisujúca ťažkú kňazskú cestu a pútavé umelecké nadanie pána Jozefa Strečanského, tejto činnosti sme sa venovali spolu s Jozefom Horváthom. V rámci prezentácie zaznela a veľmi zaujala aj vtípná a trefná kázeň nášho rodáka, ktorá nielen pobavila, ale prinútila zúčastnených zamyslieť sa. Spevom a tancom nám dlhé minúty pripomínala jeho umelecké dielo naša nadregionálne známa Folklórna skupina Špačinčanka pod vedením pána Jozefa Slezáka, ktorá pútavou formou prezentovala piesne Dona Strečanského zúčastneným. Do programu sa zapojili aj deti zo Základnej školy. Prekvapením pre zúčastnených bolo vystúpenie hudobníkov Mgr. Pavla Gereka a študenta arcibiskupského gymnázia Jakuba Fajnora. Ich virtuózne predstavenie sledovalo 200 prítomných hostí a farníkov, ktorí ich odmenili búrlivým potleskom.

To bola tá nádherná a priateľská bodka za úžasným popoludným stráveným spomínaním na Človeka, ktorý počas celého svojho života tešil, pomáhal, miloval a svojou hudbou a ľudskosťou sa vryl do srdc nespočetnému množstvu ľudí s ktorými sa stretol. Taký bol Don Strečanský a na takých nezabúdame.

Pripravil Bc. Tomáš Kocian

Predstavujeme...

Občianske združenie, ktoré je zriadené za účelom kresťanskej práce s deťmi, mládežou, dospelými a seniormi.

Sídlom združenia je Rímskokatolícka Cirkev, zastúpená dekanom Dr. Ľubošom Hašanom, farnosť Špačince, Na vršku 413/5, 91951 Špačince.

FAIN ako združenie vzniklo 14. apríla 2010 a následne po zaregistrovaní získalo IČO 42161801.

Štatutárnym zástupcom je menovaná pani Mgr. Anna Haladová.

Poslaním nášho združenia je organizovať voľný čas detí, mládeže a dospelých v duchu kresťanskej výchovy. Naším cieľom je zachovávať kultúrne tradície, ale tiež spoznávať nové kultúry, podporovať a upevňovať duchovné aj mravné hodnoty. Chceme sa podieľať na ochrane životného prostredia, rozvíjať športové aktivity členov a pomáhať mladým ľuďom pri zapájaní sa do spoločenského života. Pri napĺňaní našich cieľov budeme spolupracovať so štátnymi a neštátnymi inštitúciami.

Plánujeme organizovať výlety, tábory, púte, víkendové stretnutia, tiež rôzne vzdelávacie, kultúrne, duchovné a športové akcie. Chceme pracovať s mládežou a deťmi v rámci ich voľného času, usporadúvať osvetové kurzy a samozrejme aj propagovať všetky naše činnosti a aktivity.

Na zabezpečenie fungovania združenia budeme vykonávať samostatnú ekonomickú a podnikateľskú činnosť.

Činnosť FAIN-ového združenia je nezisková a jeho členom sa môže stať každá osoba, ktorá sa stotožňuje s poslaním a cieľmi združenia. Členské na rok 2010 je 5 €.

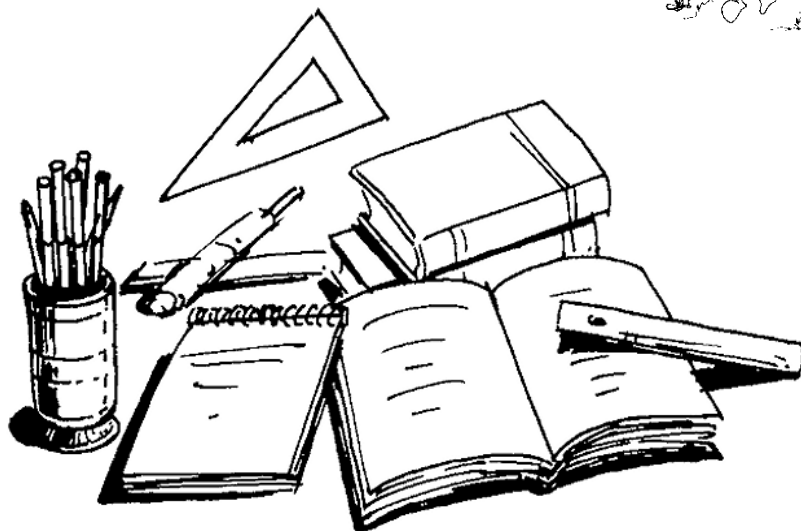
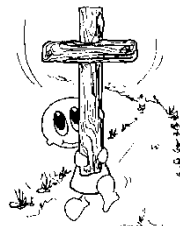
Výhody členstva vidíme v priestore na rozvíjanie vlastných schopností, vo vytváraní vzájomných vzťahov, v ponuke možnosti vzdelávania, v prehĺbení vzťahu s Bohom, ale taktiež vo využívaní služieb a informácií združenia. Členovia budú zvýhodnení pri všetkých aktivitách a akciách FAINu.

Pripravila Mgr. Anna Haladová

Detské okienko

Milé deti,
prázdniny sa nám skončili a verím, že ste zažili
pekne chvíle plné zábavy s rodinou, kamarátmi a niektorí
z vás spoznali v tábore kopec nových ľudí ...

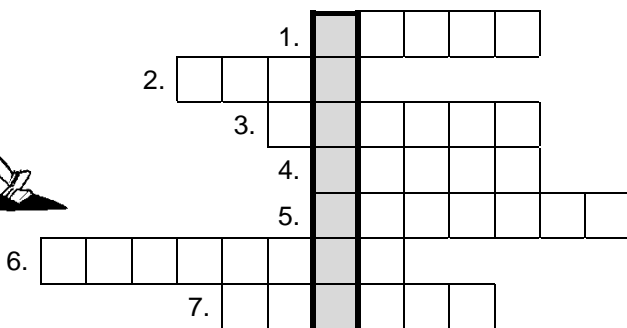
Škola začala len nedávno a tak pre najmenších tu
máme na rozcvičenie maľovanku :)

Ostatní sa môžete zapojiť do súťaže, v ktorej budú vylosovaní traja
výhercovia a odmenení cenou dekana. Stačí správne odpovedať na tieto
otázky a správne odpovede poslať emailom na fara.spacince@gmail.com.

- 1.) V ktorom storočí bola postavená bazilika narodenia Panny Márie
v Jeruzaleme dnes nazývaná bazilika sv. Anny?
- 2.) Kedy bol zavedený sviatok Máriinho mena?
- 3.) V ktorom roku bola postavená národná bazilika Sedembolestnej
Panny Márie v Šaštíne?

A ako bonus tu máme tajničku, v ktorej sa dozviete, ako sa volá miesto, kde sa stíšime a stretávame s Bohom:

1. Nádoba určená na miešanie vína s vodou
2. Matka Panny Márie
3. Sviatosť zmierenia inak
4. Mariánske pútnické miesto vo Francúzsku
5. Mesto, kde Ježiš vyrastal
6. Nástupca Jána Pavla II.
7. Otec Panny Márie

Pripravil Jozef Horváth

Pod'akovanie

... adresujem všetkým farníkom, brigádnikom, študentom, dôchodcom, mužom a ženám za podporu a pomoc pri realizácii obnovy budovy Farského úradu a Kalvárie.

Ďakujem za Vaše pochopenie pri oprave týchto objektov, ktoré boli v dezolátnom, zanedbanom a ohrozujúcom stave. Vašou štedrosťou a ochotou pomôcť sme ich dokázali obnoviť, sfunkčniť a zachovať pre ďalšie generácie.

Osobitne by som chcel poďakovať týmto inštitúciám a osobám v našej obci, ktoré podporili projekty revitalizácie: Poľnohospodárske družstvo Špačince, Obec Špačince, Jozef Ormandy, Ing. Marek Štancel, Pavol a Monika Vidličkoví, Manželia Podstrelení, Libor a Mária Bínovskí.

Dr. Ľuboš Hašan, správca farnosti

Srdečne Vás pozývame na

1. REPREZENTAČNÝ FARSKÝ PLES

ktorý sa uskutoční

16. októbra 2010 o 20:00 hod.

v Kultúrnom dome v Špačinciach.

Zabávať Vás bude

Roman Hulík a skupina MAX BAND.

Vstupné je 15€ (pre členov OZ FAIN 14€)

*a v cene je zahrnutá večera, pol litra vína, káva alebo čaj,
dezert a malé prekvapenie.*

Rezervácie a predaj vstupeniek:

u Mgr. Marty Šiškovéj na Hlavnej ulíci č. 175

od 23. septembra 2010 denne od 17:00 do 20:00 hod.

Viac informácií na tel. čísle 0908 050 732

alebo na emailovej adrese farples@gmail.com.

Tešíme sa na Vašu účasť !

*Prvé sväté prijímanie
našich detí*

